

I stk. 2, 4. pkt., er for overskuelighedens skyld medtaget en henvisning til retsplejelovens kapitel 10, der gælder for påklage af anklagemyndighedens afgørelser, jf. også lovforslagets § 1, nr. 17. Reglerne i kapitel 10 fastsætter for det første en klagefrist på 4 uger og fastslår dernæst et toinstansprincip, der indebærer, at en afgørelse kun kan påklages én gang. Politimesterens afgørelse kan således påklages til statsadvokaten, hvis afgørelse i klagesagen ikke kan påklages yderligere.

Reglerne i stk. 3 om svar på en anmodning om aktindsigt er inspireret af offentlighedslovens § 16, stk. 2. I forhold til den gældende regel i retsplejelovens § 41, stk. 3, forlænges fristen fra en uge til ti dage, og der angives ikke i loven kriterier for overskridelse af fristen. Til gengæld anføres udtrykkeligt, at afgørelser om aktindsigt skal træffes snarest, og hvis afgørelsen ikke kan træffes inden 10 dage, skal den, der søger aktindsigt, underrettes herom, om grunden hertil og om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør der gælde samme regler for retten og politimesteren, selv om forvaltningslovens § 18 ikke indeholder en tilsvarende regel. Det bemærkes i den forbindelse, at hvis der er en saglig begrundelse for, at der ikke kan træffes afgørelse inden 10 dage, kræver reglen blot, at dette tillige med grunden og det forventede afgørelsestidspunkt meddeles ansøgeren.

Som eksempler på grunde til, at afgørelse ikke kan træffes inden 10 dage, kan nævnes, at akterne først skal rekvireres fra en anden politimester, at der er tale om et meget omfattende aktmateriale, hvor hvert enkelt dokument konkret skal vurderes i relation til mulige modhensyn, eller at der skal indhentes en udtalelse fra nogen, hvis interesser berøres af aktindsigten.

Stk. 4 indeholder regler om anonymisering. 1. pkt. giver mulighed for at anonymisere dokumentet, før der gives aktindsigt, hvis dokumentet indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller virksomheders erhvervshemmeligheder.

Anonymisering er et (mindre vidtgående) alternativ til udeladelse af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller virksomheders erhvervshemmeligheder, jf. de foreslåede § 41 b, stk. 3, nr. 3, og § 41 d, stk. 3, nr. 3, og bemærkningerne hertil. Hvis anonymisering er tilstrækkelig, skal oplysningerne således ikke udelades, men derimod medtages i anonymiseret form.

Anonymisering betyder, at dokumentet redigeres på en sådan måde, at de pågældendes identitet ikke fremgår. Anonymiseringen består således i udeladelse

af de pågældende person- eller virksomhedsnavne, præcise adresseangivelser og eventuelt andre identifikationsoplysninger vedrørende de pågældende, således at der i stedet for de udeladte oplysninger indsættes neutrale betegnelser såsom A, B, C osv. samt betegnelser som X-vej og lignende.

Anonymisering efter 1. pkt. forudsættes kun at finde sted, når der er særlig anledning til det. Anonymisering nedsætter læsbarheden og forsinker meddelelse af aktindsigt, ligesom genkendelse er mulig i visse sager trods anonymisering. Desuden er anonymisering meget ressourcekrævende.

Anonymisering af domme og kendelser mv., der udliveres i medfør af de foreslåede §§ 41 b og 41 c, forudsættes således at finde sted i noget mindre omfang, end når der sker offentliggørelse af retsafgørelser i retsinformationssystemer. Retsinformationssystemer har til formål at være permanent tilgængelige i en ubegrænset periode, herunder ofte i elektronisk form. Behovet for anonymisering er derfor større, og der foreslås i øvrigt en generel pligt til anonymisering i forbindelse med offentlig gengivelse af domme og kendelser i straffesager, jf. lovforslagets § 1, nr. 42.

Navnlig forventes anonymisering normalt ikke at ske med hensyn til sigtede eller tiltalte, medmindre sigtede eller tiltalte er under 18 år. Retten har dog også mulighed for at foretage anonymisering for så vidt angår sigtede eller tiltalte over 18 år, i det omfang retten finder, der er anledning hertil.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 41 b, stk. 3, nr. 3, kan anonymisering af domme og kendelser navnlig være på sin plads, når dokumentet indeholder oplysninger om enkeltpersoners *strafbare forhold*, som hverken angår de påsigtede forhold eller tiltaltes forstraffe, *seksuelle forhold*, som den pågældende ikke selv har gjort offentligheden bekendt med, eller *misbrugsproblemer*, som ikke har væsentlig betydning for sagen. Herudover vil anonymisering ofte være på sin plads, når dokumentet indeholder oplysninger om enkeltpersoners *helbredsforhold* eller *væsentlige sociale problemer* eller om virksomheders *erhvervshemmeligheder*, hvorimod det vil bero på en mere konkret vurdering, om der er grund til at anonymisere, når dokumentet indeholder oplysninger om enkeltpersoners *race, religion, hudfarve* eller *politiske* eller *foreningsmæssige forhold*.

Anonymisering efter 1. pkt. vil sjældent være relevant, når der søges aktindsigt i medfør af den foreslåede § 41 d. Aktindsigt i domme og kendelser efter efter den foreslåede § 41 b står åben for enhver, hvorimod aktindsigt efter den foreslåede § 41 d forudsæt-